

«Які ставки збору з одноразового (спеціального) добровільного декларування визначені щодо валютних цінностей?» - про це волиняни спілкувалися з податківцями в ході тематичної «гарячої» лінії

Під час «гарячої» лінії з питань подання одноразової (спеціальної) добровільної декларації, що відбулася 05 січня 2022 року, волиняни найчастіше ставили питання: «Які ставки збору з одноразового (спеціального) добровільного декларування визначені щодо валютних цінностей?»

1. Які ставки збору з одноразового (спеціального) добровільного декларування визначені щодо валютних цінностей, розміщених на рахунках в іноземних банках або які зберігаються в іноземних фінансових установах, та щодо права грошової вимоги до нерезидентів України?

Відповідно до п.п. 8.2 п. 8 підрозд. 9 прим. 4 розд. XX «Перехідні положення» Податкового кодексу України від 02 грудня 2010 року № 2755-VI із змінами та доповненнями (далі – ПКУ) сума збору з одноразового (спеціального) добровільного декларування (далі – Збір) щодо задекларованих об'єктів визначається шляхом застосування до бази для нарахування Збору, визначеної згідно з п. 7 підрозд. 9 прим. 4 розд. XX «Перехідні положення» ПКУ, таких ставок:

-9 відс. – щодо валютних цінностей, розміщених на рахунках в іноземних банках або які зберігаються в іноземних фінансових установах, та щодо права грошової вимоги до нерезидентів України, визначених п.п. «а» п. 4 підрозд. 9 прим. 4 розд. XX «Перехідні положення» ПКУ (абзац другий п.п. 8.2 п. 8 підрозд. 9 прим. 4 розд. XX «Перехідні положення» ПКУ).

Відповідно до п.п. «а» п. 4 підрозд. 9 прим. 4 розд. XX «Перехідні положення» ПКУ об'єктами одноразового (спеціального) добровільного декларування (далі – об'єкти декларування) можуть бути – валютні цінності (банківські метали, крім тих, що не розміщені на рахунках, національна валюта (гривня) та іноземна валюта, крім коштів у готівковій формі, та права грошової вимоги (у тому числі депозит (вклад), кошти, позичені третім особам за договором позики), оформлені у письмовій формі з юридичною особою або нотаріально посвідчені у разі виникнення права вимоги декларанта до іншої фізичної особи, що належать декларанту на праві власності (в тому числі на праві спільної часткової або на праві спільної сумісної власності) і знаходяться (зарєєстровані, перебувають в обігу, є на обліку тощо) на території України та/або за її межами станом на дату подання одноразової (спеціальної) добровільної декларації, у тому числі, але не виключно.

Як альтернативу платник податків може обрати ставку 11,5 відс. із сплатою податкового зобов'язання трьома рівними частинами щорічно (абзац п'ятий п.п. 8.2 п. 8 підрозд. 9 прим. 4 розд. XX «Перехідні положення» ПКУ). Водночас, згідно з п. 19 підрозд. 9 прим. 4 розд. XX «Перехідні положення» ПКУ тимчасово з 01 вересня 2021 року по 01 березня 2022 року ставка Збору, визначена п.п. 8.2 п. 8 підрозд. 9 прим. 4 розд. XX «Перехідні положення» ПКУ, застосовується у розмірі 7 відсотків. Як альтернативу платник податків може обрати ставку 9,5 відс. із сплатою податкового зобов'язання трьома рівними частинами щорічно.

2. Як декларанту розрахувати базу для нарахування збору з одноразового (спеціального) добровільного декларування щодо валютних цінностей?

Відповідно до п.п. «а» п. 4 підрозд. 9 прим. 4 розд. XX «Перехідні положення» Податкового кодексу України від 02 грудня 2010 року № 2755-VI із змінами та доповненнями (далі – ПКУ) об'єктами одноразового (спеціального) добровільного декларування (далі – об'єкти декларування) можуть бути визначені підпунктами 14.1.280 і 14.1.281 п. 14.1 ст. 14 ПКУ активи фізичної особи, що належать декларанту на праві власності (в тому числі на праві спільної часткової або на праві спільної сумісної власності) і знаходяться (зарєєстровані, перебувають в обігу, є на обліку тощо) на території України та/або за її межами станом на дату подання одноразової (спеціальної) добровільної декларації, у тому числі валютні цінності (банківські метали, крім тих, що не розміщені на рахунках, національна валюта (гривня) та іноземна валюта, крім коштів у готівковій формі, та права грошової вимоги (у тому числі депозит (вклад), кошти, позичені третім особам за договором позики), оформлені у письмовій формі з юридичною особою або нотаріально посвідчені у разі виникнення права вимоги декларанта до іншої фізичної особи.

Пункт 7 підрозд. 9 прим. 4 розд. XX «Перехідні положення» ПКУ визначає базу для нарахування збору з одноразового (спеціального) добровільного декларування виходячи із конкретних об'єктів декларування. Згідно з п. 7.1 підрозд. 9 прим. 4 розд. XX «Перехідні положення» ПКУ для об'єктів декларування, визначених підпунктом «а» п. 4 підрозд. 9 прим. 4 розд. XX «Перехідні положення» ПКУ базою для нарахування збору з одноразового (спеціального) добровільного декларування є грошова вартість відповідного об'єкта декларування або номінальна вартість грошової вимоги, у тому числі за позиками, наданими третім особам.

У разі якщо така грошова вартість визначена в іноземній валюті, вартість таких валютних цінностей зазначається у гривні за офіційним курсом національної валюти до відповідного виду валютних цінностей, визначеним Національним банком України (далі – НБУ) станом на дату подання одноразової (спеціальної) добровільної декларації. У разі якщо така грошова вартість визначена у вигляді банківських металів, вартість банківських металів зазначається, виходячи з маси та облікової ціни банківських металів, розрахованої НБУ станом на дату подання декларантом одноразової (спеціальної) добровільної декларації.

Декларант зобов'язаний документально підтвердити грошову вартість таких об'єктів для нарахування збору з одноразового (спеціального) добровільного декларування шляхом додання до одноразової (спеціальної) добровільної декларації засвідчених належним чином копій документів, що підтверджують вартість об'єктів декларування.

[Запитання-відповіді з питань одноразового добровільного декларування](#)